

ПРИМІТКИ до фінансової звітності за 2023 рік, складеної відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності

Загальна інформація

Приватне акціонерне товариство «Черкаський» (далі — Товариство) є юридичною особою, створеною відповідно до законодавства України.

Основний вид діяльності:

01.11 Вирощування зернових культур (крім рису), бобових культур, насіння олійних культур;

Інші:

01.13 Вирощування овочів і баштанних культур, коренеплодів і бульбоплодів

01.19 Вирощування інших однорічних і дворічних культур;

01.61 Допоміжна діяльність у рослинництві;

01.63 Післяурожайна діяльність;

10.41 Виробництво олії та тваринних жирів

10.61 Виробництво продуктів борошномельно-круп'яної промисловості

10.81 Виробництво цукру

46.21 Оптова торгівля зерном, необробленим тютюном, насінням і кормами для тварин

46.33 Оптова торгівля молочними продуктами, яйцями, харчовими оліями та жирами

46.36 Оптова торгівля цукром, шоколадом і кондитерськими виробами

68.20 Надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна

Юридична адреса Товариства -19836, Україна, Черкаська область, Золотоніський район, селище Рецьоківщина.

За всі звітні періоди, що завершилися 30 червням 2019р., ПРАТ «Черкаський» готувало фінансову звітність відповідно до національних стандартів бухгалтерського обліку України. 01 липня 2019 року було датою переходу на Міжнародні стандарти фінансової звітності. Фінансова звітність за 2019 рік була першою фінансовою звітністю, складеною відповідно до МСФЗ.

Фінансова звітність за рік, що закінчився 31 грудня 2023 року, складена відповідно до МСФЗ, які опубліковані на сайті Міністерства фінансів України і застосовуються до річних періодів, які починаються з 1 липня 2019 року.

Функціональна валюта

Функціональною валютою фінансової звітності товариства є українська гривня.

1. Основи представлення фінансової звітності

Основою надання фінансової звітності є чинні міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та тлумачення, розроблені Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності.

ПРАТ «Черкаський» перейшло на Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) 1 липня 2019 року відповідно до положень МСФЗ (IFRS) 1 «Перше використання міжнародних стандартів фінансової звітності».

Керуючись МСФЗ 1, товариство обрало першим звітним періодом рік, що закінчується 31 грудня 2019 року. З цієї дати фінансова звітність Товариства складається відповідно до вимог МСФЗ, що були розроблені Радою (Комітетом) з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, та роз'яснень Комітету з тлумачень міжнародної фінансової звітності, а також відповідно роз'яснень Постійного комітету з тлумачень, що були затверджені комітетом з міжнародного бухгалтерського обліку та діяли на дату складання фінансової звітності.

Відповідно до МСФЗ 1, товариство використовує однакову облікову політику при складанні фінансової звітності згідно МСФЗ протягом усіх періодів, представлених у повній фінансової звітності згідно з МСФЗ. Така облікова політика повинна відповідати всім стандартам МСФЗ, чинним на дату складання повної фінансової звітності за МСФЗ (тобто, станом на 31 грудня 2023 року).

Фінансова звітність надана у тисячах українських гривень, якщо не вказано інше. Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості.

Фінансова звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності складається на основі бухгалтерських записів згідно з українським законодавством шляхом трансформації з внесенням коригувань та проведенням перекласифікації статей з метою достовірного представлення інформації згідно з вимогами МСФЗ.

2. Прийняття нових та переглянуті стандарти

При складанні фінансової звітності Товариство застосувало всі нові і змінені стандарти й інтерпретації, затверджені РМСБО та КМТФЗ, які належать до його операцій і які набули чинності станом на 31 грудня 2023 року (дата переходу Товариства на МСФЗ – 01 липня 2019 року, у відповідності до положень Міжнародного стандарту фінансової звітності 1 «Перше застосування міжнародних стандартів фінансової звітності»).

Товариство оцінило вплив прийнятих стандартів на фінансове положення, фінансові результати та інформацію, яку розкриває Товариство станом на 31 грудня 2023 року.

3. Основні принципи облікової політики

Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Товариство визнає такі категорії фінансових інструментів:

- фінансові активи, доступні для продажу;
- фінансові активи, утримувані до погашення;
- дебіторська заборгованість;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою вартістю - кредити банків.

Віднесення фінансових активів до тієї або іншої категорії залежить від їх особливостей і цілей придбання і відбувається у момент їх прийняття до обліку. Всі стандартні операції по покупці або продажу фінансових активів визнаються на дату здійснення операції. Стандартні операції по покупці або продажу є покупкою або продажем фінансових активів, що вимагає постачання активів в терміни, встановлені нормативними актами або ринковою практикою.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які безпосередньо належать до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання, з відображенням результату переоцінки як прибутку або збитку.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

Фінансові активи

Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти Товариства включають грошові кошти в банках, готівкові грошові кошти в касах, грошові документи і еквіваленти грошових коштів, не обмежені у використанні.

Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість, визнається як фінансові активи (за винятком дебіторської заборгованості, за якою не очікується отримання грошових коштів або фінансових інструментів, за розрахунками з операційної оренди та за розрахунками з бюджетом) та первісно оцінюється за справедливою вартістю плюс відповідні витрати на проведення операцій. Після первісного визнання дебіторська заборгованість оцінюється за амортизованою собівартістю, із застосуванням методу ефективного відсотка. Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платажів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Фінансові активи, доступні для продажу

До фінансових активів доступних для продажу, Товариство відносить інвестиції в акції, якщо відсоток володіння менш 20%. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю. Результати від зміни справедливої вартості доступного для продажу фінансового активу визнаються прямо у власному капіталі з відображенням у звіті про зміни у власному капіталі, за винятком збитків від зменшення корисності та збитків від іноземної валюти, доки визнання фінансового активу не буде припинено, коли кумулятивний прибуток або збиток,

визнаний раніше у власному капіталі, слід визнавати у прибутку чи збитку.

Якщо існує об'єктивне свідчення зменшення корисності фінансового активу, доступного для продажу, сума кумулятивного збитку виключається з власного капіталу і визнається у прибутку чи збитку. Неринкові акції, справедливу вартість яких неможливо визначити, обліковуються за собівартістю, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

Фінансові активи, утримувані до погашення

До фінансових активів, утримуваних до погашення, Товариство відносить облігації та векселі, що їх Товариство має реальний намір та здатність утримувати до погашення. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

Припинення визнання фінансових активів

Товариство припиняє визнавати фінансові активи тільки в разі припинення договірних прав на грошові потоки по них або в разі передачі фінансового активу і відповідних ризиків і вигод іншому підприємству.

Якщо Товариство не передає і не зберігає практично всі ризики та вигоди від володіння активом та продовжує контролювати переданий актив, то воно продовжує відображати свою частку в даному активі і пов'язані з ним можливі зобов'язання.

Якщо Товариство зберігає практично всі ризики та вигоди від володіння переданим фінансовим активом, воно продовжує обліковувати даний фінансовий актив, а отримані при передачі активи відображає у вигляді забезпечення позики.

При повному припиненні визнання фінансового активу різниця між балансовою вартістю активу та сумою отриманої і належної до отримання винагороди, а також дохід або витрати, накопичені в іншому сукупному прибутку, відносяться на прибутки і збитки.

Якщо фінансовий актив списується не повністю (наприклад, коли Товариство зберігає за собою можливість викупити частину переданого активу або зберігає за собою частину ризиків і вигод, пов'язаних з володінням (але не «практично всі» ризики і вигоди), при цьому контроль підприємства над активом зберігається), Товариство розподіляє балансову вартість даного фінансового активу між утримуваною частиною і частиною, яка списується, пропорційно до справедливої вартості цих частин на дату передачі. Різниця між балансовою вартістю, розподіленою на частину, яка списується, і сумою отриманої винагороди за частину, яка списується, а також будь-які накопичені розподілені на цю частину доходи або витрати, визнані в іншому сукупному прибутку, відносяться на прибутки і збитки. Доходи або витрати, визнані в іншому сукупному прибутку, розподіляються також пропорційно справедливій вартості утримуваної частини і частини, яка списується.

Фінансові зобов'язання

Боргові і дольові фінансові інструменти, випущені Товариством, класифікуються як фінансові зобов'язання або капітал виходячи з суті відповідного договору, а також визначень фінансового зобов'язання та інструмента власного капіталу.

Фінансові зобов'язання класифікуються як «оцінювані за справедливою вартістю через прибуток або збиток», якщо вони призначені для торгівлі, або кваліфіковані як «оцінювані за справедливою вартістю через прибуток або збиток» при первинному відображенні в обліку.

Фінансове зобов'язання класифікується як «призначене для торгівлі», якщо воно:

- набувається з основною метою зворотного викупу його в майбутньому;
- при первісному прийнятті до обліку є частиною портфеля фінансових інструментів, які управляються Товариством як єдиний портфель, за яким є недавня історія короткострокових покупок і перепродажів; або
- є деривативом, не позначеним як інструмент хеджування в угоді ефективного хеджування.

Фінансове зобов'язання, що не є «призначеним для торгівлі», може бути класифіковане «оцінюване за справедливою вартістю через прибуток або збиток», в момент прийняття до обліку, якщо:

- застосування такої класифікації усуває або значно скорочує дисбаланс в оцінці або обліку активів і зобов'язань, який міг би виникнути в іншому випадку;
- фінансове зобов'язання є частиною групи фінансових активів, фінансових зобов'язань або групи фінансових активів і зобов'язань, управління та оцінка якої здійснюється на основі справедливої вартості відповідно до документально оформленої стратегії управління ризиками або інвестиційної стратегії Товариства, і інформація про таку групу представляється всередині організації на цій основі; або
- фінансове зобов'язання є частиною інструменту, що містить один або кілька вбудованих деривативів, та МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» дозволяє класифікувати інструмент в цілому (актив або зобов'язання) як «оцінюване за справедливою вартістю через прибуток або збиток».

Фінансові зобов'язання, класифіковані як інші фінансові зобов'язання, включаючи кредити банків (позики), спочатку оцінюються за справедливою вартістю, за вирахуванням витрат на здійснення операції, а згодом оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотка.

Списання фінансових зобов'язань

Товариство списує фінансові зобов'язання тільки у разі їх погашення, анулювання або закінчення строку вимоги по них. Різниця між балансовою вартістю списаного фінансового зобов'язання і сплаченою або належною до сплати винагородою визнається в прибутках і збитках.

Торгівельна та інша кредиторська заборгованість

Торгівельна та інша кредиторська заборгованість оцінюється при первинному визнанні за справедливою вартістю, та згодом вона оцінюється за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотка.

Кредити банків (позики)

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

Згорання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

Основні засоби

Основні засоби Товариства враховуються і відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до МСБО 16 «Основні засоби».

Основними засобами визнаються матеріальні активи Товариства, очікуваний термін корисного використання яких більше за один рік, первинна вартість яких більше за 20000 грн., які використовуються в процесі виробництва, надання послуг, здачі в оренду іншим сторонам, для здійснення адміністративних або соціальних функцій.

Основні засоби Товариства враховуються по об'єктах. Об'єкти основних засобів класифікуються по окремих класах.

Готові до експлуатації об'єкти, які плануються до використання у складі основних засобів, до моменту початку експлуатації враховуються у складі класу придбані, але не введені в експлуатацію основні засоби.

Придбані основні засоби оцінюються за собівартістю, яка включає вартість придбання і витрати, пов'язані з доставкою і доведенням об'єкту до стану, придатного для експлуатації.

Виготовлені власними силами об'єкти основних засобів оцінюються за фактичними прямими витратами на їх створення. У момент введення в експлуатацію їх вартість порівнюється з вартістю відшкодування відповідно до МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

Після визнання активом, об'єкт основних засобів обліковується за його собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

Відповідно до законодавства України земля, на якій Товариство здійснює свою діяльність, є власністю держави, в балансі Товариства не відображується. У подальшому, в разі придбання землі, вона буде відобразитися у фінансовій звітності за вартістю придбання.

Основні засоби, призначені для продажу, і які відповідають критеріям визнання, обліковуються відповідно до МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність».

Подальші витрати.

Витрати на обслуговування, експлуатацію і ремонти основних засобів списуються на витрати періоду у міру їх виникнення. Вартість суттєвих оновлень і вдосконалень основних засобів капіталізується. Якщо при заміні одного з компонентів складних об'єктів основних засобів виконані умови визнання матеріального активу, то відповідні витрати додаються до балансової вартості складного об'єкту, а операція по заміні розглядається як реалізація (вибуття) старого компонента.

Амортизація основних засобів.

Суму активу, що амортизується, визначають після вирахування його ліквідаційної вартості. Ліквідаційна вартість – це сума грошових коштів, яку Товариство очікує отримати за актив при його вибутті після закінчення терміну його корисного використання, за вирахуванням витрат на його вибуття. У випадку якщо ліквідаційну вартість об'єктів основних засобів оцінити неможливо, або вона не суттєва по сумах, ліквідаційна вартість не встановлюється.

Ліквідаційну вартість та термін корисного використання по групах однорідних об'єктів основних засобів визначається експертною комісією, затверджується керівництвом Товариства, і переглядається щороку за результатами річної інвентаризації.

Термін корисного використання об'єктів основних засобів, отриманих в лізинг, встановлюється рівним терміну дії договору лізингу (терміну сплати лізингових платежів).

Нарахування амортизації по об'єктах основних засобів, розраховується прямолінійним методом виходячи з терміну корисного використання цього об'єкту.

Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання, тобто коли він доставлений до місця

розташування та приведений у стан, у якому він придатний до експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом.

Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу (або включають до ліквідаційної групи, яку класифікують як утримувану для продажу) згідно з МСФЗ 5, або на дату, з якої припиняють визнання активу. Отже, амортизацію не припиняють, коли актив не використовують або він вибуває з активного використання, доки актив не буде амортизований повністю.

Нарахування амортизації здійснюється протягом строку корисного використання об'єктів за прямолінійним методом з урахуванням мінімально допустимих строків корисного використання відповідно до підпункту 138.3.3 статті 138 Податкового кодексу України

	Мінімально допустимі строки корисного використання, років
будівлі	20
машини та обладнання	10
з них ЕОМ, інші машини для оброблення інформації, зчитування та ін.	2
транспортні засоби	4
Інструменти та прилади	5

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи Товариства обліковуються і відображаються у фінансовій звітності згідно МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Нематеріальними активами визнаються контрольовані Товариством немонетарні активи, які не мають матеріальної форми, можуть бути ідентифіковані окремо від Товариства і використовуються впродовж періоду більше 1 року (або операційного циклу) для виробництва, торгівлі, в адміністративних цілях або передачі в оренду іншим особам.

Об'єкти нематеріальних активів класифікуються по окремих групах.

Програмне забезпечення, яке є невід'ємним і необхідним для забезпечення роботи основних засобів, враховується у складі цих об'єктів.

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю, яка включає вартість придбання і витрати, пов'язані з доведенням нематеріальних активів до стану, в якому вони придатні до експлуатації, за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності.

Собівартість самостійно створеного нематеріального активу складається із всіх витрат на створення, виробництво і підготовку активу до використання. Витрати на дослідження (науково-дослідні роботи) визнаються витратами в періоді їх виникнення.

Подальші витрати на нематеріальний актив збільшують собівартість нематеріального активу, якщо:

- існує вірогідність того, що ці витрати призведуть до генерування активом майбутніх економічних вигод, які перевищать його спочатку оцінений рівень ефективності;
- ці витрати можна достовірно оцінити і віднести до відповідного активу.

Якщо подальші витрати на нематеріальний актив необхідні для підтримки спочатку оціненої ефективності активу, вони визнаються витратами періоду.

Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу впродовж очікуваного строку їх використання, але не більше 10 років.

Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

Очікуваний термін корисного використання НА визначається при їх постановці на облік експертною комісією, призначеною Директором Товариства, виходячи з:

- очікуваного морального зносу, правових або інших обмежень відносно термінів використання або інших чинників;
- термінів використання подібних активів, затверджених експертною комісією Товариства.

Амортизація починається нараховуватися з періоду, коли цей актив стає придатним до використання, тобто коли він доставлений до місця розташування та приведений у стан, у якому він придатний до експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом.

Амортизація припиняється на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікується

як утримуваний для продажу (або включається до ліквідаційної групи) відповідно до МСФЗ 5, або на дату, з якої припиняється визнання цього активу.

Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Підприємство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

Запаси

Запаси оцінюються за меншою з таких двох величин: собівартість та чиста вартість реалізації.

Собівартість запасів включає всі витрати на придбання, витрати на переробку та інші витрати, понесені під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан.

Витрати на придбання запасів складаються з ціни придбання, ввізного мита та інших податків (окрім тих, що згодом відшкодовуються податковими органами), а також з витрат на транспортування, навантаження і розвантаження та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з придбанням готової продукції, матеріалів та послуг. Торговельні знижки, інші знижки та інші подібні їм статті вираховуються при визначенні витрат на придбання.

Витрати на переробку запасів охоплюють витрати, прямо пов'язані з одиницями виробництва, наприклад оплата праці виробничого персоналу. Вони також включають систематичний розподіл постійних та змінних виробничих накладних витрат, що виникають при переробці матеріалів у готову продукцію.

Постійні виробничі накладні витрати - це ті непрямі витрати на виробництво, які залишаються порівняно незмінними незалежно від обсягу виробництва, такі як амортизація, утримання будівель і обладнання, а також витрати на управління та адміністративні витрати. Змінні виробничі накладні витрати - це такі непрямі витрати на виробництво, які змінюються прямо (або майже прямо) пропорційно обсягу виробництва, такі як витрати на допоміжні матеріали та непрямі витрати на оплату праці.

Як база розподілу змінних і постійних розподілених загальновиробничих витрат застосовується основна заробітна плата (без доплат і надбавок) виробничих робітників.

Нерозподілені накладні витрати визнаються витратами того періоду, в якому вони понесені. У періоди надзвичайно високого рівня виробництва сума постійних накладних витрат, розподілених на кожну одиницю виробництва, зменшується так, щоб запаси не оцінювалися вище собівартості.

Інші витрати включаються в собівартість запасів лише тією мірою, якою вони були понесені при доставці запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення в теперішній стан.

Витрати, які виключаються із собівартості запасів і визнаються як

витрати періоду, в якому вони понесені, є такі:

- а) понаднормові: відходи матеріалів, витрати на оплату праці або інші виробничі витрати;
- б) витрати на зберігання, крім тих витрат, які зумовлені виробничим процесом і є необхідними для підготовки до наступного етапу виробництва;
- в) адміністративні накладні витрати, не пов'язані з доставкою запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведенням у теперішній стан; та
- г) витрати на продаж.

До виробничої собівартості продукції (товарів, робіт, послуг) включаються:

- прямі матеріальні витрати;
- прямі витрати на оплату праці;
- інші прямі витрати;
- змінні загальновиробничі та постійні розподілені загальновиробничі витрати.

Нерозподілені загальновиробничі витрати включаються до складу собівартості реалізованої продукції (робіт, послуг) у періоді їх виникнення.

В основному виробництві застосовується позамовний із застосуванням елементів методу обліку стандартних витрат на виробництво та калькулювання фактичної виробничої собівартості продукції.

Стандартні витрати враховують нормативні рівні використання основних та допоміжних матеріалів, праці, а також економічної і виробничої потужності. Їх регулярно аналізують і, за потреби, переглядають з огляду на поточні умови.

Метод роздрібних цін застосовується у роздрібній торгівлі для оцінки великої кількості одиниць запасів, які

швидко змінюються і дають однаковий прибуток та для яких технічно неможливо застосувати інші методи калькулювання.

Інвестиційна нерухомість

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить будівлі, приміщення або частини будівель, утримувані з метою отримання орендних платежів, а не для використання у виробництві, наданні послуг чи для адміністративних цілей, або продажу в звичайному ході діяльності. Якщо будівлі включають одну частку, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частку для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо. Інвестиційна нерухомість первісно оцінюється за собівартістю, включаючи витрати на операцію. Оцінка після визнання здійснюється на основі моделі справедливої вартості. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Довгострокові необоротні активи, призначені для продажу

Товариство класифікує необоротний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Необоротні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості з вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

Оренда

Фінансова аренда - це аренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство як орендар на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливу вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна аренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

Податки на прибуток

Товариство в 2023 році являлось платником податку на прибуток.

Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

Пенсійні зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, Товариство нараховує ЄСВ.

Доходи та витрати

Доходи Товариства визнаються на основі принципу нарахування, коли існує впевненість, що в результаті операції станеться збільшення економічних вигод, а сума доходу може бути достовірно визначена.

Доходи від реалізації визнаються в розмірі справедливої вартості винагороди, отриманої, або яка підлягає отриманню, і являють собою суми до отримання за продукцію, товари та послуги, надані в ході звичайної господарської діяльності, за вирахуванням очікуваних повернень покупцями, знижок та інших аналогічних відрахувань, а також за вирахуванням податку на додану вартість («ПДВ»).

Реалізація товарів

Доходи від реалізації продукції та товарів визнаються за умови виконання всіх наведених нижче умов:

- Товариство передало покупцеві всі істотні ризики і вигоди, пов'язані з володінням;
- Товариство більше не бере участь в управлінні в тій мірі, яка зазвичай асоціюється з правом володіння, і не контролює продані товари та продукцію;
- Сума доходів може бути достовірно визначена;
- Існує висока вірогідність отримання економічних вигод, пов'язаних з операцією, і
- понесені або очікувані витрати, пов'язані з операцією, можуть бути достовірно визначені.

Надання послуг

Доходи від надання послуг визнаються, коли: сума доходів може бути достовірно визначена; існує ймовірність того, що економічні вигоди, пов'язані з операцією, надійдуть Товариству, і понесені або очікувані витрати, пов'язані з операцією, можуть бути достовірно визначені.

В разі надання Товариством послуг з виконання робіт, обумовлених контрактом, протягом погодженого часу, дохід визнається в тому звітному періоді, в якому надані послуги, і розраховуються на основі загальної вартості контракту і відсотка виконання.

Процентний дохід визнається в тому періоді, до якого він відноситься виходячи з принципу нарахування.

Витрати, пов'язані із отриманням доходу, визнаються одночасно з відповідним доходом.

Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є часткою фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає в фінансовій звітності умовні зобов'язання та умовні активи. Інформація про умовне зобов'язання розкривається в примітках, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Стисла інформація про умовний актив розкривається в примітках, коли надходження економічних вигод є ймовірним.

Істотні судження і джерела невизначеності у оцінках

Істотні судження в процесі застосування облікової політики.

У процесі застосування облікової політики Товариства керівництво зробило певні професійні судження, окрім тих, які вимагають використання оцінок, які мають найбільш істотний вплив на суми, визнані в фінансовій звітності. Ці судження, серед іншого, включають правомірність застосування припущення щодо здатності вести свою діяльність на безперервній основі.

При підготовці фінансової звітності товариство робить оцінки та припущення, які мають вплив на визначення сум активів та зобов'язань, визначення доходів та витрат звітного періоду, розкриття умовних активів та зобов'язань на дату підготовки фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Фактичні результати можуть відрізнятись від таких оцінок.

Основні джерела невизначеності оцінок - Нижче наведені ключові припущення щодо майбутнього, а також основні джерела невизначеності оцінок на кінець звітного періоду, які мають істотний ризик стати причиною внесення суттєвих коригувань до балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року.

Строки корисного використання основних засобів

Оцінка строків корисного використання об'єктів основних засобів залежить від професійного судження керівництва, яке засноване на досвіді роботи з аналогічними активами. При визначенні строків корисного використання активів керівництво бере до уваги умови очікуваного використання активів, моральний знос, фізичний знос і умови праці, в яких будуть експлуатуватися дані активи. Зміна будь-якого з цих умов або оцінок може в результаті привести до коригування майбутніх норм амортизації.

Оцінки, які особливо чутливі до змін, стосуються *резерву на покриття збитків від зменшення корисності дебіторської заборгованості*.

Основні припущення стосовно майбутнього та інших ключових джерел виникнення невизначеності оцінок на дату балансу, які мають значний ризик стати причиною внесення суттєвих коригувань у балансову вартість активів та зобов'язань протягом наступного фінансового періоду.

4. Пов'язані сторони

До зв'язаних сторін або операцій зі зв'язаними сторонами належать:

- А) підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- Б) асоційовані підприємства;
- В) спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- Г) члени провідного управлінського персоналу Товариства;

Д) близькі родичі особи, зазначеної в а) або г);

Е) підприємства, що контролюють Товариство, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;

Є) програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є зв'язаною стороною Товариства.

5. Виручка від реалізації

Виручка від реалізації була представлена наступним чином:

	2023	2022	2021
Дохід від реалізації продукції	684	6891	4463
Всього доходи від реалізації	684	6891	4463

6. Елементи операційних витрат

Операційні витрати були представлені наступним чином:

	2023	2022	2021
Матеріальні затрати витрати	0	0	0
Витрати на оплату праці	59	62	65
Відрахування на соціальні заходи	45	41	37
Амортизація	324	345	504
Інші	2651	7205	4675
Всього	3079	7653	5281

7. Основні засоби

Станом на 31 грудня основні засоби Товариства були представлені наступним чином:

По залишковій вартості

	2023	2022	2021
Земельні ділянки	0	0	0
Будинки, споруди та передавальні пристрої	301	1125	1320
Машини та обладнання	0	0	0
Транспортні засоби	0	0	0
Інші основні засоби	0	0	1
Малоцінні необоротні активи	0	0	0
Всього	301	1125	1321

8. Запаси

Запаси Товариства були представлені наступним чином:

	2023	2022	2021
Сировина та матеріали (за собівартістю)	73	73	73
Паливо	0	0	0
Тара і тарні матеріали	0	0	0
Будівельні матеріали	0	0	0
Запасні частини	0	0	0
Матеріали с-г призначення	0	0	0

Поточні біологічні активи	0	0	0
МШП	0	0	0
Незавершене виробництво	0	0	0
Товари	0	0	0
Готова продукція	0	0	0
Всього запаси	73	73	73

9. Торговельна та інша дебіторська заборгованість, нетто

Торговельна та інша дебіторська заборгованість Товариства були представлені наступним чином:

	2023	2022	2021
Аванси видані	0	0	1
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	23	8033	5228
Інша поточна дебіторська заборгованість	16582	11638	13575

Протягом року на непогашені залишки заборгованості відсотки не нараховуються. На торговельну дебіторську заборгованість, прострочену більше ніж на 30 днів після дати погашення згідно з договором, формується резерв під зменшення корисності дебіторської заборгованості на основі передбачуваної суми сумнівної заборгованості виходячи з минулого досвіду роботи з даним клієнтом, і здійснюється його регулярна переоцінка з урахуванням фактів та обставин, що існують на кожну звітну дату.

10. Грошові кошти

Грошові кошти Товариства були представлені наступним чином:

	2023	2022	2021
Каса та рахунки в банках, тис.грн.	33	31	12
Банківські депозити, грн.	0	0	0
Всього	33	31	12

11. Капітал, який було випущено

Станом на 31 грудня зареєстрований та сплачений акціонерний капітал був представлений наступним чином:

	2023	2022	2021
Номинальна вартість однієї акції, грн.	0,25	0,25	0,25
Кількість простих акцій, шт.	5299440	5299440	5299440
Розмір акціонерного капіталу, тис.грн.	1325	1325	1325

12. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

Торговельна та інша кредиторська заборгованість Товариства були представлені наступним чином:

	2023	2022	2021
Довгострокові зобов'язання	515	628	762
Торговельна кредиторська заборгованість	1	2202	700
З одержаних авансів	0	0	0
По розрахункам з бюджетом	225	32	30
По розрахункам зі страхування	0	0	0
По розрахункам з оплати праці	0	0	0
З внутрішніх розрахунків	0	0	0
За розрахунками з учасниками	0	0	0
Поточні забезпечення	43	45	45
Інші поточні зобов'язання	319	196	223

13. Умовні та контрактні зобов'язання.

Судові позови

В процесі звичайної діяльності Товариство залучено в судові розгляди і до нього висуваються інші претензії. Керівництво Товариства вважає, що в кінцевому підсумку зобов'язання, якщо таке буде, що впливає з рішення таких судових розглядів або претензій, не спричинить істотного впливу на фінансове становище або майбутні результати діяльності Товариства.

Оподаткування

Внаслідок наявності в українському комерційному законодавстві, й податковому зокрема, положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в загалом нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під зменшення корисності дебіторської заборгованості, а також на ринковий рівень цін на угоди.

В результаті майбутніх податкових перевірок можуть бути виявлені додаткові зобов'язання, які не будуть відповідати податковій звітності Товариства. Такими зобов'язаннями можуть бути власне податки, а також штрафи і пеня; та їх розміри можуть бути істотними. У той час як Товариство вважає, що воно відобразило всі операції у відповідності з чинним податковим законодавством, існує велика кількість податкових норм, в яких присутня достатня кількість спірних моментів, які не завжди чітко і однозначно сформульовані.

Економічне середовище

Незважаючи на те, що економіка України визнана ринковою, вона продовжує демонструвати деякі особливості, притаманні перехідній економіці. Такі особливості характеризуються, але не обмежуються, низьким рівнем ліквідності на ринках капіталу, відносно високим рівнем інфляції та наявністю валютного контролю, що не дозволяє національній валюті бути ліквідним засобом платежу за межами України. Стабільність економіки України в значній мірі залежатиме від політики та дій уряду, спрямованих на реформування адміністративної та правової систем, а також економіки в цілому. Внаслідок цього діяльності в Україні властиві ризики, яких не існує в умовах більш розвинених ринків.

Українська економіка схильна до впливу ринкового спаду і зниження темпів розвитку світової економіки. Світова фінансова криза призвела до зниження валового внутрішнього продукту, нестабільності на ринках капіталу, істотного погіршення ліквідності в банківському секторі та посилення умов кредитування всередині України. Незважаючи на стабілізаційні заходи, що вживаються урядом України з метою підтримки банківського сектора і забезпечення ліквідності українських банків і компаній, існує невизначеність щодо можливості доступу до джерел капіталу, а також вартості капіталу для Товариства та його контрагентів, що може вплинути на фінансовий стан, результати діяльності та економічні перспективи Товариства.

Керівництво Товариства провело найкращу оцінку щодо можливості повернення та класифікації визнаних активів, а також повноти визнаних зобов'язань. Однак Товариство ще досі знаходиться під впливом нестабільності, вказаної вище.

Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів.

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства, спрямованих різними країнами на досягнення економічної стабільності та поживлення економіки. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку Керівництва, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

14. Справедлива вартість фінансових інструментів

Основні категорії фінансових інструментів

Товариство має фінансові активи, такі як торговельна та інша дебіторська заборгованість, а також грошові кошти.

Основні фінансові зобов'язання Товариства включають торговельну та іншу кредиторську заборгованість, а також інші зобов'язання. Основною метою даних фінансових інструментів є залучення фінансування для операційної діяльності Товариства.

Справедлива вартість фінансових активів та зобов'язань визначається наступним чином:

справедлива вартість фінансових активів та зобов'язань зі стандартними умовами, що торгуються на активних ліквідних ринках, визначається у відповідності з ринковими котируваннями (включаючи векселі, що котируються на організованому ринку, які погашаються, незабезпечені і безстрокові облігації);

справедлива вартість інших фінансових активів та зобов'язань (виключаючи описані вище) визначається відповідно до загальноприйнятих моделей розрахунку вартості на основі аналізу теперішньої вартості грошових потоків з використанням цін за поточними ринковими операціями.

На думку керівництва Товариства, балансова вартість фінансових активів та зобов'язань Компанії, яка відображена в фінансовій звітності, приблизно дорівнює їх справедливій вартості.

Справедливу вартість дебіторської та кредиторської заборгованості неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

15. Управління ризиками

Основні ризики включають: кредитний ризик та ризик ліквідності. Політика управління ризиками включає наступне:

Кредитний ризик

Основними фінансовими активами Товариства є грошові кошти, а також торговельна та інша дебіторська заборгованість. Грошові кошти та строкові депозити оцінюються з мінімальним кредитним ризиком, оскільки розміщені у фінансових інститутах, які на даний момент мають мінімальний ризик дефолту.

Товариство піддається ризику того, що клієнт може не оплатити або не виконати свої зобов'язання в строк перед Товариством, що в результаті призведе до фінансових збитків. Дебіторська заборгованість підлягає постійному моніторингу. Товариство веде жорсткий контроль над своєю торговою дебіторською заборгованістю. Для кожного клієнта визначаються кредитні ліміти та періоди на підставі їх кредитної історії, які переглядаються на регулярній основі. Операції з новими клієнтами здійснюються на основі попередньої оплати.

Балансова вартість дебіторської та іншої заборгованості, являє собою максимальний кредитний ризик Товариства.

Ризик ліквідності

Це ризик того, що Товариство не зможе погасити свої зобов'язання по мірі їх настання. Положення ліквідності Товариства ретельно контролюється і управляється. Товариство використовує процес докладного бюджетування та прогнозу грошових коштів для того, щоб гарантувати наявність адекватних засобів для виконання своїх платіжних зобов'язань. Більшість видатків Товариства є змінними і залежать від обсягу реалізованої готової продукції.

Управління ризиком капіталу

Структура капіталу Товариства складається із заборгованості, яка включає непоточні (відстрочені податкові зобов'язання на початок року) та поточні зобов'язання, в тому числі кредиторську заборгованість, а також капіталу, що належить акціонерам, який складається з випущеного капіталу і нерозподіленого прибутку.

Товариство здійснює заходи з управління капіталом, спрямовані на зростання рентабельності капіталу, за рахунок оптимізації структури заборгованості та власного капіталу, таким чином, щоб забезпечити безперервність своєї діяльності. Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні йому складові ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик.

16. Фінансова звітність в умовах гіперінфляції

Керівництвом Товариства було проведено аналіз ситуації в економіці України, а також було вивчено макроекономічні і соціальні фактори, що призвели до високого значення показника приросту інфляції за 2020-2023 рр.

Крім того, було враховано той факт, що на момент складання даної річної фінансової звітності в поточному 2023 році, економіка України – на офіційному рівні не визнана гіперінфляційною.

Таким чином, після завершення трьох останніх повних фінансових років, Керівництво Товариства не ідентифікує наявність гіперінфляції станом на 31.12.2023 року та визначає наявні інфляційні процеси такими, що не мають суттєвого впливу на її фінансовий стан.

По Товариству прийнято рішення, не застосовувати МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції», при складанні фінансової звітності за звітний 2023 рік.

17. Події після звітної дати

Наявність подій після дати балансу, які не були відображені у фінансовій звітності, проте можуть мати суттєвий вплив на фінансовий стан:

Керівництвом ПРАТ «Черкаський» не встановлена наявність подій після дати балансу, які могли б вплинути на фінансову звітність і мають суттєвий вплив на фінансовий стан ПРАТ «Черкаський», що підлягають розкриттю у відповідності до М(С)БО.